

Протокол

№

гр. София, 07.02.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 07.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1914** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 13.28 ч. се явиха:

ЩЕЦЪТ Е. Д. М. - редовно призован за днешното съдебно заседание, се явява подсигурен и се представлява от адв. Ю. уведомен от предходното съдебно заседание.

Ищецът: Прави искане да ми бъдат свалени белезниците.

СЪДЪТ разпреди да се премахнат белезниците на ищеца.

ОТВЕТНИКЪТ ГД "ОХРАНА" - уведомен по чл. 138, ал. 2 АПК за днешното съдебно заседание, не изпраща представител.

СГП - редовно призована за днешното съдебно заседание, се представлява от прокурор Д.

Свидетелят М. П. – редовно призован се явява подсигурен.

Ищецът и прокурорът: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като счете, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

Ищецът: Да се изслуша свидетелят.

Съдът сменя самоличността на свидетеля М. С. П., на 53г., осъждан, българин, български гражданин, без родство с ищеца, има дела с ответника.

Съдът предупреди свидетеля за наказателната отговорност по чл. 291 НК. Предупреден свидетеля обеща да каже истината.

Свидетелят: Познавам ищецът М.. Знам за какво се води делото. Делото е във връзка с несвалените белезници на Е. М.. И на мен рядко ми махат белезниците, когато ме водят в съда. Ищецът многократно ми се е оплаквал, че не му махат белезниците, че го третират по този начин. Ходили сме заедно на дело в СГС на [улица]. Като излизаме от килията ни слагат белезници на ръцете и краката, карат ни да седнем и да изчакаме да ни дойде ред за делото и ни извикват един по един и не ни свалят белезниците. Случвало се и по 4-5 дела да има. Белезниците създават най-малкото неудобство, защото като ходиш тези белезници на краката ни причиняват болка. Разписано е, че би трябвало да се свалят. Чувал съм ищецът да отправя реплики, защо не му свалят белезниците и да иска да му ги махнат. Не е заявявал, че иска да се самоубие, да избяга, да нападне охраната. Тези неща сме ги коментирали много пъти. Той след такъв конвой се чувства изнервен. Той обича да се спазва буквата на закона и когато това не се случва се чувства изнервен. Има два състава в СГС, които казват, че това е тяхно решение и няма да ни свалят белезниците. След прибиране в затвора се виждат белезите от посиняване и охлузване от белезници. В съдебната палата има стъпала и ние дори с тези белезници без помощта на служителите на ГД „Охрана“ не може да изкачваме стъпала и да влезем в колата, с която ни вкарват и изкарват. При ходене се получава камшичен удар и това причинява наранявания и болки. По време на съдебно заседание той е искал многократно да му се свалят белезниците. Знам, че в СГС е воден с белезници на ръцете и краката, когато все още не е имал присъда. Чувал съм коментари от граждани в залата и отвън, този какво е направил за да го водят така. Той се оплакваше от нарушение на правото му за презумпцията за невиновност. Оплакваше се в съдебна зала и извън нея. На мен ми се е оплаквал, а сигурно и на други се е оплаквал. Чувстваше се зле от това. Не е правел опити да бяга или да има самоубийствени прояви, нищо подобно, за да се наложи да има белезници преди до съда и в съда, преди да започне делото.

На въпрос на прокурорът, свидетелят: Познаваме служителите на ОЗ „Охрана“ и те казват, че нямат правомощия да ни свалят белезници и чакат разпореждане от съдията, когато сме в залата.

Страните /поотделно/: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

Ищецът: Моля да изискате служебно удостоверение за съдимост, от което да се установи към периода на увреждането 31.01.2020г. до 14.02.2020г. дали съм бил осъдено лице, тъй като делото е заведено за нарушаване на презумпцията за невиновност. Заявявам, че за първи път съм осъден по дело №1018/2019 г. на ВКС с решение № 242 от 16.04.2020г. по непредявено обвинение. Осъден съм за различна фактическа обстановка. Отказвам се от искането за бюлетина, това е единственото решение, по което съм осъден, въпреки че имам забележки към решението.

Прокурорът: Нямам доказателствени искания.

Адв. Ю. Нямам доказателствени искания. Не поддържаме искането за бюлетина.

По доказателствата, Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА писмените доказателства от медицинския център

СТРАНИТЕ /поотделно/ и прокурорът: Нямаме други доказателствени искания.

СЪДЪТ, като счете делото за изяснено от фактическа страна,

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД ПО СЪЩЕСТВО.

Ищецът: Моля да осъдите ответника така, както съм предявил иска за нарушение на

правата ми по чл. 1-3 от Европейската конвенция за защита на правата на човека, защото публично ме излагат пред обществото и собствените ми очи за периода от 31.01.2020г. По посочените дела пред СГС ме вкарват и държат в залата до започване на делото по този унизителен начин без да има необходимост за това. Аз не съм правил нито опити за бягство, самоубийство, убийство, нито съм имал противоправно поведение. Искам да ги осъдите за нарушение на чл. 1 от ЕКЗПЧ и за нарушение на чл.6, параграф 2 от ЕКЗПЧ на чл.18, 20, 67, 82, параграф 2, т. Б от ДЕПЕС на чл. 2,3,4,5, и 6 от Договора на ЕС и за нарушение на чл. 1 и 4 от Хартата на ЕС и на чл. 20, 21, 41 и 47, като се вземе предвид по чл. 47, чл. 6, параграф 2 от Европейската конвенция за защита правата на човека и чл. 51,52,53 от Хартата на ЕС и чл. 5 от Директива 2016/343 на Евросъвета и европарламента и за нарушение на чл.7 и чл. 10 от Международния пакт за граждански права, като се съобразите с решение на Комитета по правата на човека към международния пакт за политически и граждански права към съвета и делото „П. Кампус срещу П.“ от 2009г. на комитета по правата на човека и ЕСПЧ за нарушение на чл. 1 и 3 от конвенцията, както и да съобразите делото „Р. и К. срещу Г.“ № 1704/2006г. на ЕСПЧ, като приемете, че при условията на чл. 5 от договора на ЕС и чл.5, ал.2 и ал.4 от Конституцията на РБ и от самата същност на правото на ЕС служителите на ответника ГД „Охрана“ умишлено не изпълняват задълженията си, които задължения им налага Директива 2016/343 на ЕС да оставят без приложение националното право, което противоречи, а именно правилата за конвоиране от 2017г. на министъра на правосъдието, които съгласно правото на ЕС и принципа на прилагане на правото на ЕС и решение на съда в Л. ГД „Охрана“ трябва да оставя без приложение националната норма, която противоречи на Директивата 2016/343 на чл. 5 от нея, хем на презумцията за невинност залегнала в чл. 14, параграф 2 от международния пакт за граждански и политически права и чл. 6, параграф 2 от ЕКЗПЧ. Те нарушавайки служебните си задължения с цел несъвместима с целите, за които те са назначени на работа, тъй като самата същност на международния пакт за граждански и политически права договорите, хартата и европейската конвенция за защита правата на човека и те с противоправното си поведение несъвместимо с целите на правосъдието дерогират тези права от международните закони и прилагат националното право с предимство. Моля да се съобразите с посочените решения по подобен казус. Аз не съм извършил каквото и да е противоправно поведение, което да налага третирането ми по такъв начин.

Адв. Ю.: Изцяло споделям аргументите на ищеца. Смятам, че в случая по делото не се доказва да е била налице никаква конкретна причина по отношение на същия да бъде вземана такава унизителна мярка. Позоваване от ответника на подзаконовия нормативен акт издаден от министъра на правосъдието очевидно противоречи на въведената с Директива 2016/343 на ЕП и на съвета където ясно в т. 20 е казано кога и по какви причини това може да бъде допуснато. По делото не се спори за пет конкретни дати в процесния период, когато ищецът е бил конвоиран по този начин, а от показанията на изслушания днес свидетел се установиха и конкретните негативни за ищеца последици в следствие на публичното му унижаване и представянето му като виновен, а дори и физическите му страдания и болки от това нещо. Считам, че иска следва да бъде уважен в пълния размер, като на ответната страна бъдат възложени и всички разноски по делото.

Прокурорът: Считам така предявената искова претенция за основателна и доказана,

като споделя доводите на ищеца и на процесуалният му представител. Моля съдът да се произнесе в посока уважаване на иска със справедливо обезщетение като се избегне прекомерност на обезщетението.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 13.53 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: